

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/249/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614210782
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1614210782.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kuchtová a členovia senátu JUDr. Darina Kriváňová a Mgr. Barbora Barteková, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. XXX, o zaplatenie sumy 974,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky, č.k. 5C/135/2016-36 zo dňa 04.08.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu v Malackách zo dňa 04.08.2017, č.k. 5C/135/2016-36 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 974,42 Eur, úroky vo výške 63,02 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,95 Eur, úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 974,42 Eur a z nezaplatených úrokov vo výške 63,02 Eur od 16.04.2014 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe úverovej zmluvy č. XXXXX uzatvorenej dňa 12.12.2013 poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1.000,- Eur, ktorý mal byť splácaný v pravidelných 36 mesačných splátkach vo výške 36,81 Eur vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Termín splatnosti prvej splátky bol 20.12.2013, konečný termín splatnosti 21.11.2016. Úroková sadzba bola 19,9% ročne, RPMN 32,47 %, priemerná RPMN 45,94 %.

3. Posúdiac vec právne podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 2, § 517 ods. 2) a ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1), pod ktorých právny režim súd prvej inštancie podriadil právny vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

4. Uzavretú zmluvu o úvere podrobil následne súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy súd prvej inštancie zistil, že táto obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Po tom, ako žalovaný bol v omeškaní so splátkami úveru, žalobca úver dňa 24.03.2014 zosplatnil a vyzval žalovaného k splateniu dlžného zostatku v lehote do 15.04.2014. Z textu výzvy zo dňa 24.03.2014 vyplýva, že žalobca žalovaného opakovane vyzýval na plnenie si svojich povinností, na uplatnenie si svojho práva (§ 53 ods.

9, § 565 Občianskeho zákonníka). Nárok žalobcu na zaplatenie sankčných poplatkov vo výške 24,44 Eur súd prvej inštancie posúdil ako vyčíslené úroky z omeškania. Z výpisu z hlavnej knihy žalobcu ku dňu 16.04.2014 však mal súd preukázané, že žalovaný dlžil na nezaplatených vyčíslených úrokoch z omeškania sumu 0,95 Eur a nie sumu 24,44 Eur. Z predloženého prehľadu splácania a výpisu z hlavnej knihy žalobcu ku dňu 16.04.2014 mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný dlží na nezaplatených úrokoch z omeškania vyčíslených do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sumu 63,02 Eur a nie sumu 150,82 Eur. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 974,42 Eur ako istiny a zo sumy 6302 Eur (správne „63,02 Eur“ poznámka odvolacieho súdu) ako úrokov z úveru počítaný od 16.04.2014(deň nasledujúci po dni do kedy mal žalovaný lehotu na dobrovoľné plnenie v zmysle výzvy na predčasné splatenie) do zaplatenia. Pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal zo žalobcom uplatnenej sadzby, nakoľko je viazaný jeho žalobou, hoci v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. by mal nárok na vyššiu sadzbu. Súd teda priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Pokiaľ ide o zmluvný úrok 19,90 % ročne, ktorý si uplatnil žalobca z nezaplatenej istiny od 26.09.2014 do zaplatenia, súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol. Mal preukázané, že strany si dojednali zmluvný úrok 19,90 % ako fixný do doby splatnosti úveru. Žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplateniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu prvej inštancie žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia nepatrí, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo 143/98 a rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012. Ďalej súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi poplatky za upomienky vo výške 61,80 Eur, nakoľko nemal v konaní preukázaný ich právny nárok - zo žiadneho predloženého dôkazu oprávnenosť takejto sumy nevyplývala. Žalobca nepreukázal súdu, že by si so žalovaným platenie poplatkov za upomienky dohodol. Žalobca však súdu ani nepreukázal, že by upomienky skutočne vyhotovil a aj žalovanému skutočne zaslal.

X. O trovách prvoinštančného konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a to tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko pri určovaní pomeru úspechu neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny, ktorá bola v celom rozsahu žalobcovi priznaná, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým súd prvej inštancie v časti žalobu zamietol. Podľa žalobcu je daný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, nakoľko rozhodnutie súdu vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci a § 365 ods. 1 písm. f) CSP, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

7. Žalobca prvoinštančnému súdu vytkol, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal na § 497 a § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 a § 506 Obchodného zákonníka a komentár k Obchodnému zákonníku, podľa ktorého povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru trvá až do jeho vrátenia. Strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve dojednať odchyľne. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník neustanovuje moment zániku nároku veriteľa na úroky. Obsahom záväzku dlžníka je nielen vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Žalobca odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017, vydaný vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod čk. 5C/26/2016. Podľa tohto rozhodnutia, keďže zmluva neobsahuje dohodu o úroku odlišnú od zákona, platí ustanovenie § 497 obchodného zákonníka. Aj z § 506 Obchodného zákonníka vyplýva, že i po odstúpení od zmluvy trvá právo veriteľa na úroky. Odstúpenie od zmluvy je právny inštitút určený na ochranu veriteľa a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy. Žalobca poukázal aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 212/2014, podľa ktorého zákonné úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali.

8. K nepriznaniu nárokov na vyčíslené zmluvné úroky a vyčíslené úroky z omeškania v plnom rozsahu z dôvodu, že uplatnené sumy boli odlišné od súm uvedených vo výpise v hlavnej knihe, žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že sumy úrokov 150,82 Eur a úrokov z omeškania 24,44 Eur boli vyčíslené ku dňu podania žaloby. Pokiaľ súd považoval žalobu za neúplnú, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal vyzvať na jej doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Z gramatického výkladu predmetného

ustanovenia § 129 ods. 1 CSP pritom vyplýva, že v prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve na doplnenie takéhoto podania. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.)

9. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v rozsahu podaného odvolania. Zároveň žiadal zaviazat' žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške súdneho poplatku za odvolanie.

10. Odvolanie bolo žalovanému doručené dňa 14.11.2017. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP).

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 01.09.2014 do 31.12.2014 (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

16. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> predstavuje transformáciu ústavnoprávnych princípov do civilného sporového konania. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadríť ku všetkým vykonávaným dôkazom. V tomto odvolacom dôvode ide o porušenie procesných práv a nie

hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

21. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti zmluvného úroku vo výške 19,9% ročne z nezaplatenej istiny 974,42 eur od 26.09.2014 do zaplatenia, teda ktorého sa žalobca domáhal za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

23. V posudzovanej veci nebolo sporné, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľskej zmluvy a nakoľko jej predmetom je poskytnutie úveru, ide v zmysle § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, o zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

24. Riadny (zmluvný) úrok predstavuje cenu peňazí, ktoré veriteľ poskytol dlžníkovi na základe zmluvy o úvere. Z ekonomického pohľadu ide o v zásade o kompenzáciu veriteľovi za obetovanú príležitosť, kedy nemohol s istinou úveru nakladať, pretože nebola v jeho dispozícii. Na strane dlžníka ide cenu za to, že do jeho dispozície mu boli vydané finančné prostriedky, ktoré mohol používať, pričom povinnosť ich vrátiť bola odložená do budúcnosti a prípadne i rozložená na splátky. Riadny úrok veriteľovi patrí až do splatnosti úveru. V prípade, že dlžník poruší zmluvu a sú splnené zákonom a prípadne i zmluvou predpokladané podmienky, má veriteľ právo vyhlásiť predčasnú (alebo tiež mimoriadnu) splatnosť úveru, teda požadovať okamžité vrátenie úveru dlžníkom. Právnym následkom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru je, že dlžník prichádza o výhodu odloženej splatnosti úveru, resp. o výhodu splátok a veriteľ získava možnosť využiť všetky dostupné právne prostriedky na to, aby sa domohol dlžnej pohľadávky. Veriteľ tiež získava právo požadovať od dlžníka zákonnú sankciu v podobe úrokov z omeškania z celej dlžnej sumy, nielen z čiastky, s ktorou bol dlžník aktuálne v omeškaní; prípadne i iné sankcie vyplývajúce zo zmluvy. Odvolací súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 148/2016 zo dňa 30.6.2017 v tom, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru dochádza k zmene obsahu záväzku. Hoci vyhlásením predčasnej splatnosti úveru veriteľ automaticky nedostáva do svojej dispozície dlžnú peňažnú sumu a dlžník ju nestráca, dlžník príde o právny dôvod, pre ktorý môže mať dlžné peňažné prostriedky vo svojej dispozícii. S tým je nevyhnutne spojený aj zánik nároku veriteľa na riadny úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by veriteľovi aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru patril riadny úrok z úveru. Pokiaľ by veriteľ mal naďalej až do zaplatenia dlžnej pohľadávky nárok na riadny úrok a popri tom i úrok z omeškania a prípadne iné sankcie, vznikla by hrubá nerovnováha v právnom postavení dodávateľa (veriteľa) a spotrebiteľa (dlžníka). Veriteľ by mal naďalej všetky oprávnenia zo zmluvy a navyše i právo a možnosť domôcť sa relatívne okamžite splnenia celého záväzku, pričom dlžník by stratil akékoľvek výhody, ktoré mu zmluva o úvere garantovala. Takýto následok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru by bol nielen neprijateľný pre založenie nerovnováhy v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd v tejto súvislosti zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, ktorý potvrdil ústavnú udržateľnosť tohto záveru.

25. Žalobca vo svojom odvolaní svoj nárok na riadny úrok po vyhlásení splatnosti úveru až do momentu zaplatenia dlžnej istiny odôvodňoval poukazom na § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Podľa tohto ustanovenia dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Na základe druhej vety tohto ustanovenia nemožno potvrdiť ani vyvrátiť záver, že dlžník má povinnosť platiť riadne úroky z dlžnej istiny i po zosplatení úveru. Toto ustanovenie sa vzťahuje iba na situáciu, kedy dlžník splatil poskytnutý úver pred dňom jeho konečnej splatnosti, čo zjavne nie je prípad posudzovanej veci, kedy dlžník do dnešného dňa dlžný úver nesplatil. Argumentácia žalobcu poukazujúca na § 506 Obchodného zákonníka, upravujúci oprávnenie veriteľa odstúpiť od zmluvy pre omeškanie dlžníka nemá súvis s posudzovanou vecou, nakoľko žalobca od zmluvy neodstúpil, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, čo je odlišný inštitút s inými právnymi následkami (napr. zmluva v takomto prípade nezaniká). Najvyšší

súd ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.8.2014 citovanom žalobcom síce konštatoval, že úroky z omeškania nenahrádzajú od splatnosti pohľadávky stranami dojednané úroky, avšak ani tento názor nie je spôsobilý vyvrátiť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd nepopiera samozrejmu skutočnosť, že úroky z omeškania a zmluvné úroky sú dva rozdielne inštitúty, ktoré majú svoje vlastné, vzájomne nezastupiteľné funkcie. Uvedené však nijako nespochybňuje zánik nároku veriteľa na zmluvné úroky po zosplatnení úveru, nakoľko stále platí, že sankcionovanie dlžníka úrokmi z omeškania (a prípadne aj inými poplatkami) spolu s pretrvávaním jeho povinnosti platiť zmluvné úroky by spôsobilo hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca poukazoval na komentár k Obchodnému zákonníku, názory tam uvedené boli aktuálnou rozhodovacou činnosťou súdov už prekonané v smere uvedenom vyššie.

26. Žalobca v odvolaní odkázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nie je viazaný rozhodnutiami iných krajských súdov v obdobných veciach, resp. právnym názorom vysloveným iným odvolacím senátom v obdobnej veci. Odvolací súd si je vedomý skutočnosti, že judikatúra súdov prvej a druhej inštancie je v tomto smere nejednotná, avšak prikláňa sa k názoru uvedenému vyššie, a to práve z dôvodu, že ho za udržateľný uznal Ústavný súd SR, ktorý sa konkrétne k tejto problematike vyjadril ako jedna z najvyšších súdnych autorít. Možno teda zhrnúť, že odvolacia argumentácia žalobcu nebola spôsobilá spochybniť správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

27. K nepriznaniu nárokov na vyčíslené zmluvné úroky a vyčíslené úroky z omeškania v plnom rozsahu a odvolacej námietke žalobcu, že v konaní na súde prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 369 ods. 1 písm. b) CSP) z dôvodu nedodržania procesného postupu podľa § 129 ods. 1 CSP uvádza odvolací súd nasledovné.

28. Žalobca súdu prvej inštancie doručil žalobu, ktorá spĺňala všetky formálne náležitosti v zmysle ust. § 127 ods. 1 v spojení s § 137 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, a preto nebol dôvod na procesný postup podľa § 129 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, ako to namieta žalobca. Ak by súd prvej inštancie postupoval spôsobom, ktorý požaduje žalobca, neprímerane by tým nahrádzal aktivitu samotného žalobcu a porušil by základný princíp rovnosti sporových strán (nepožadoval by totiž náležitosti neúplného návrhu, ale ďalšie dôkazy potrebné na zabezpečenie procesného úspechu žalobcu). Strana v konaní má z vlastnej iniciatívy nielen povinnosť tvrdenia, ale musí iniciatívne postupovať aj pri predkladaní dôkazov (dôkazná povinnosť). V opačnom prípade sa vystavuje nebezpečenstvu neúspechu v konaní pre neunesenie dôkazného bremena, tak ako tomu bolo napokon i v prejednávanej veci.

29. V rozhodovanej veci žalobca nielen nárok riadne nešpecifikoval (bremeno tvrdenia), ale na jeho preukázanie nedoložil príslušné listinné dôkazy, tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Odvolací súd zdôrazňuje, že v rámci civilného sporového konania nemajú banky žiadne špecifické postavenie založené na prezumpcii správnosti a dôvodnosti nimi uplatňovaných nárokov a nimi predkladané výpisy z účtov a interné doklady nemajú žiadnu vyššiu dôkaznú hodnotu. Tieto výpisy samy osebe nepotvrdzujú správnosť v nich uvedených údajov, pretože závisia od správnosti údajov vstupných. Ak teda banka vystupuje v postavení žalobcu, musí rovnako ako každý iný veriteľ uplatňujúci peňažný nárok, tvrdiť a preukázať dôvodnosť svojho nároku. Nie je pritom (a ani nemôže byť) povinnosťou súdu ex offio preskúmavať listinné dôkazy predložené žalobcom a následne z nich vyvodzovať skutkové tvrdenia namiesto žalobcu.

30. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal nárok na ich náhradu žalovanému vo vzťahu k žalobcovi, a to i napriek jeho plnému úspechu v odvolacom konaní, keďže žalovanému preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).